

Revtepeno
Poprijéta Devica Marija

III temi zecslj. 2 st.

1907. febr.

Zmozsna
Goszpá Vodrszka

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szy. Szebestjáni.

Vszebina.

Klekl Jozsef: Salve Regina	33
K. A.: Navuk od odpüsťkov, i nisterne opravice, po steroj sze odpüsťki dobijo	34
Klekl Jozsef: Remuzat Ána Magdalena	37
Sz—cs.: Kaj je szociáldemokrácia ?	39
Bassa Ivan: Kak sztojijo katolicsanszki missioni . .	42
Szlepec Ivan: Zsivlenje i nasega Goszpodná Jezusá Krisztusa	45
Oszlovits Jozsef: Od pobolsanja zsitka	48
(kj.): Navuk za meszec február	53
Kühar: Szaloski szv. Franciskus püspek	56
Drobizs. — Glászi	60

**Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve
koroni posle na ime: Klekl Jozsef pleba-
nos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd,
(Vasm.)**

**Sziromáki, ki nemorejo zdaj vesaszi
plácsati, kak vszako loto tak i letosz lehko
po vescrátñih sunmah, ali pa, kda bodo
meli naednok plácsajo !**

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga
szamosztana (klostra) v krajini Szlovenskoj na Vogrszkem.

Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron. Zdaj
zse mámo 800 koron.

NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZCSEN LIBET

Salve Regina.

Salve Regina po szlovenskom „Zdrava Kralica“ je ona lübléna cerkvena peszem, stero szv. mati cérkev po vszakoj tihoj mesi moliti i od szv. Trojsztva nedele do prve adventske pri popoldenskoj bozsoj szlüzbsbi odpovavati i po dühovnikah escse dvakrát ne dén vtom vremeni opraviti dá.

Z Marijinov pomocjov bi rad lüblénim cstevcom razlozso v tom leti té lepe recsi, záto k zacsétki toga razlaganja szem poszlávím to peszmicó :

„*Zdrava Kralica, mati miloszti, zsvilenje, szladkoszt i vüpanje nase bodi pozdrávlena! K tebi kricsimo zapüscsena Evina deca. K tebi zdihávamo zsalosztni i objokani v toj szuznoj dolini. Záto obrni, nasa pomocnica! troje milosztivne ocsi na nász, i pokázsi nam potom nevolnom zsvilenji Jezusa, blagoszlovleni Szád tvojega tela. Oh milosztivna, oh dobrativna oh szladka Devica Marija!*“

(Dale)

Klek Jozsef.

Navuk od odpüsztkov, i nisterne opravice, po steroj sze odpüsztki dobijo.

Na eden prevecs imeniten i poleg toga prevecs hasznoviten návuk szvéte materécerkvi te scsém sz bozsov pomocsjov navcsiti drága krscsanszka düsa. Poszlühni me, zamerkaj szi to moje vesenje i szi je oberni na haszek, ka náj lezsé i hitre prides k lübomi Jezusi po tvojoj szmrti. I té imeniten návuk je návuk od odpüsztkov.

Ka náj bomo potrebesino odpüsztkov prav szponali, moremo znati, ka po szvesztri szvéte pokore cslovek dobi vszeh grehov odpüscsenje i vekivecsni kastig, to je, pekla engedüvanje, csi je bio toga vreden i navádno szamo eden deo do csasza terpecsii kastig odpüscsenje i vsze to szamo te, csi sze cslovek tak szpove, kak szveta maticérkev zapovedáva. Sto szpoved dobro ne oprávi, on ne dobi grehov odpüscsenje i za grehe zaszlüzsene kastige sze njemi tüdi ne odpüsztijo. Ka je pa potrebno k tomi, ka náj sze szpoved dobro oprávi, je szvetlo popiszano bilo v Marijinom liszti 1905 leta.

Da cslovek v szvetoj szpovedi -- ka kastige szlisi -- szo szamo vekivecsni kastig, to je, pekla resi i navádno számo eden deo taksih kaznih, stere do csasza trpijo, záto cslovek po szpovedi more za volo grehov duzse trpeti kastige, csi szo njemi gli te grehi zse v szpovedi odpüsztensi. I té vremenitne, gorosztánjene kastige cslovek na tom szveti ma pretrpeti ali z betegoin, ali vszevrsztnimi neszre-csami, ali szküsávanjom, stere Bog na csloveka püszt; ali pa cslovek szi szam odebere gvüsna dobra dela, na primer: poszt, molitvi i sztemi sze odszlobodi poleg zaszlüzsenja od kastig. I csi na tom szvejti je ne preterpo za grehe zaszlüzsene vsze vremenitne kastige, te v purgatoriumi more escse ne presztáne kastige trpeti lehko edno minuto, edno vüro, eden den, edno leto, vecs let, znábiti de nisterni escse do szodnjega dnéva trpo v purgatoriumi i te pride v nebésza.

I té vremenitne kastige, stere po dobro oprávlenoj szpovedi escse gorosztanejo, sze odpüsztijo po odpüsztkaj.

Ka je teda odpüszték? Odpüszték je engedüvanje z

vúna szpovedi do csasza terpécsih kastig za one grehe, steri szo zse odpüsztensi; ka pooblásztseni dühovnik po hasznúvanji zakláda cerkvenoga vcsini.

Po taksem odpüszték je — bi lehko pravo — odvezanje od vremenitnih kastig, da szmo od grehov i od vekivecsne kastige (od pekla) csi szmo té vredni bili, odvezanje zse tak prvle zadobili. Na kráci: *Po odpüsztkah sze odpüsztijo szamo vremenitne kastige i ne odpüsztijo sze po nji grehi* ne mali i ne velki, kak tüdi sze po odpüsztakah nemore engedüvati peklenszka kastiga. Dokecs je greh ne odpüsztensi, doteasz za on greh zaszlüzsena niksa kastiga sze nemore odpüsztiti po odpüsztki i poszefno, ki je v szmrtnom grehi, tiszti niksega odpüsztka nedobi.

Kakse kázni (kastige) sze odpüsztijo po odpüsztkah?

Pd odpüsztkah sze odpüsztijo ne szamo one vremenitne (kastige) kázni, stere bi szvéta maticérkev na szpokornika nalozsila, liki po odpüsztkah sze one vremenitne kázni tüdi odpüsztijo, stere cslovek má od Bogá odlocsene, náj je pretrpi. (Belegi, neszrecse, zametávanje, szrmastvo i. t. d. szo takse kázni, stere bi cslovek mogo za zse odpüsstsene grehe escse trpeti).

Jeli sze cslovek od vszega vrmenitnoga lagojega odszlobodi po odpüsztkah?

Ne. Szamo od onoga hüdoga sze odszlobodimo po odpüsztkah, ka nam ne szlüzsi na zvelicsanje. Vu zadoblenji odpüsztkov sze ne odszlobodimo od vszega terpljenja. Csi sze odszlobodimo od onoga terpljenja, stero szmo szi zaszlüzsili z grehom, ali ne odszlobodimo sze od onoga terpljenja, stero Bog posle na nász, náj sze po njem pobolsamo alipa stero zato dá, náj nazaj v greh ne szpádnemo. Za takse terpljenje nemore zadoszta vcsiniti, ár bi te odpüsztki gátili popolnoszt. To nam preszveti zgodovina Dávid krála. Za kastiganje njegovih grehov je njegovoga deteta szmrt bila odlocsena; te sze je on molo i poszto za volo szvojega deteta; ali Bog je ne vzeo gor zadosztacsinenje njegovo, dete njemi je mrlo. Od oni terpljen nasz tüdi ne odszlobodijo odpüsztki, stera tem pravicsnim prliko dájo na povéksávanje szvoje nebeszke dike.

Kak dobimo odpüsztke? Szyéta maticérkev nam od-

püsztké deli, csi gvüsne naprej piszane molitvi oprávimo; csi gvüsna szvéta meszta pohodimo; csi gvüsna dela, dugovánja hasznújemo; odpüsztki sze escse delijo gvüsnim odloesenim personam, na példo denem, ki swo v kakso drüzstvo motrisztopili, ali pa, ki k kaksemi redi szlisijo (redovnieceje, barátje).

Odpüsztné molitvi swo: Pobüdenje vere, vüpanja i lübezni; Angeo Goszpodnov je naszveszto Mariji i poprijela je od Düha Szvétoga i. t. d. je tüdi odpüsztna molitev, csi jo te zmolimo, da sze dá na to molitev zvoniti vgojdno, poldne i vecser i vees drügi molitev je escse odpüsztnih. Ali ne szmemmo pozábiti, ka sze odpüsztné molitvi moro z zsivov recsiov moliti. Liki klécsati je ne potrebno, kda odpüsztno molitev molimo, rezi toga dobimo po njoj odpüsztké, ali csi je poszembno naprej piszano klécsati pri taksoj moliivi, te jo zse klecsécs moremo opraviti.

Szvéta meszta, za sterih obiszkanje odpüsztké dobimo, swo na példo denem: Krizsna pot Jezusa Krisztusa v Jeruzsalem. Taksa je tüdi vszaksa drüga *krizsna pot*, stera je k jeruzalemszkoj szpodobno naprávlena.

Ka szlisi poszembno k krizsnoj poti, ka sze náj po njej odpüsztki dobijo, je potrebno, náj sze poleg cerkvenoga naprej piszania gorposzlávi i náj sze tüdi poleg toga naprej piszania oprávla (Sto scsé odpüsztki zadobiti, ka tiszti neszme v szmrtnom grehi biti, to szmo zse tak prvle csüli. Záto je tanácsno pred oprávlanjom szvéte krizsne poti popolno pozsalüvanje pobütiti za volo zbantüvanja Bogá z nasimi grehami).

Kak sze more opraviti szvéta krizsna pot? Vsze 14 stacij (posztav) moremo v redi edno za ovov zopoditi tak, ka kelko je mogocse, moremo od edne poszláve do drüge idti. (Ka sze pri prvoj poszlávi more zacsnote, to tak vszaki zná) Ár je pobozsnoszt szvéte krizsne poti ne drüga, kak k jeruzalemszkoj krizsnoj poti szpodobno oprávlena pobozsnoszt i rávno za toga volo telovno gibanje od posztave do posztave potrebüje. Jezus Kristus je naime z krizsom oblozen od Pilatusove palacse do Kalvarie brega mogo neszti zsmeten krizs i na toj poti zsnjim vesinjena dela poszlávi pred nász vszaksa krizsna pot. On je potü-

vao, mi tüdi idemo od posztave do posztave. Ali csi mi to pobozsnoszt szvéte krizsne poti med velkov mnozsinov oprávlamo i tak nam je nemogocse, kabi vszaksi od posztave do posztave so, v toj okolscsini je zadoszta, csi lüdsztvo na meszti osztáne, szamo more meti volo idti od stacije od stacije, stero sztem vöszkázse, ka sze proti stacijsi gene, na példo denem, ka gorsztáne, pri drügoj pá dolpoklekne, pri trétjoj sze z obrázom proti njoj obrne; kak sze komi vidi, tak de csinio, náj sze szamo gene proti posztávi.

K. A.

(Dale).

Remuzat Ána Magdalena.

Ka je g. Bog pri narodjenji Magdalene szkázao, je vu njénoj düsi vszikdár prveksávao po letah. Kem mocsnesa, kem sztarejsa je gracsüvala, tem véksa je bila szvetloszt vu njénoj düsi, to je tem veksa lübézen do Jezusa, koga je jedino iszkala.

Csi je kákса rodbina vu grad prisla, jo pohválila, ka je vrla, ne je dugo té hvále poszlúsala, hitro sze je v káksi szamoten kot szkrila i tam Bogá molila. Vu osz-mom leti szvoje sztaroszti je roditele za dovoljenje proszila, ka bi med nüne szv. Kláre sztopila. Sztarisje szo sze ne csüdivali nad tem nakanenjom nego dovolili szo njoj li ne, ár sze njim je escse preszlaban vidla. Meszto toga szo jo v eden nüniszki szamoszlan vu solo poszlali kde je sz szvojim obnásanjom, pobozsnoszljov vszem escse szesztram csüdivanje obüdila.

Deklince szo sze tü na roesno delo vesile, ali prepo-vedano jim je bilo szvilne niti hasznüvati, naj sze na prosztoszt vu obleki navádijo. — Ednok je na to delo pazite-líca vpamet vzela, ka nisterne szvilne niti falijo. Krivca

iscsejo, i na drügoga szo ne mogli poszvedocsiti, kak na Magdaleno, ki je tüdi pö isztini kriva bila. Zaprva je tajila, i kda je lázs szpregovorila, pogléd vrzse na eden kep, steri je vlovlenje Jezusa i Judása odájsztvo predsz-

távlao, i mili pogléd Jezusa jo tak geno, ka je jocsies pred nogé nüne szpádnola i sz' poniznim szrcom v cerkev setüvala naj Jezusa za odpüscsenje proszi.

(Dale.)

Klekl Jozsef.

Kaj je szociáldemokrácia ?

Da dnesz den lüdje zse doszta hodijo po szveti, záto telko zse sztanovito znáte, ka je szociáldemokrácia ne kaksa divja sztvár, ali kaksi csüden masin, ali pa kaksa dobra pitvina, nego szociáldemokrácia je eden návuk. I ka za navuka je to ? To je eden divji nayuk ; divji kak tigris. To je eden cseméren navuk, cseméren kak vipera-kacsa. Jaj tisztomi, ki med skrample tigrisove pride, ar ga tigris szvojimi osztrími skramplami sztanovito razcsese i szpijé njegovo toplo krv ! Ali sztokrat hole jaj tisztomi, ki med skrample szociáldemokrácije pride, ar ga té krivi navuk szvojimi lazsmi i bláznosztami sztanovito od práve vere szprávi i vmori njegovo düso ! Kak csemér vipere pokvari vszo krv csloveka, i gda njemi do szrea pride, te ga vmori : rávno tak cseméren navuk szociáldemokrácije preobrne i pokvari celoga csloveka ; iz postenoga csloveka napravi nepostenjáka, iz mirovnoga pörgara reberiása, iz pobozsnoga krscsenika hüdoga odpádnika.

Záto naj vi, moji szlovenszki bratje i z menom vréd Krisztusovi vucseniki, gder ne szpádnete med skrample szociáldemokrácije, i gda vam kaksi zapelávec ponüdi kupico szociáldemokrátnih návukov, naj znate, ka je v toj kupici csemér, z sterim zapelavec scsé zagiftati vaso. düso : zato vam jaz zselem vu etom liszteki naprejposztaviti navuke szociáldemokracije, da je bodeste poznali i da sze *ne date od njih vkaniti*.

Szocialdemokrácia sze je vu novejsem vremeni narođila. *Prvi zrok* njenoga narodjenja szo *masini*. Eden masin telko vecs oprávi, kak szto dobríh delavcov. I tak, gda szo vu novejsem vremeni vucseni lüdjé rázne masine vözgrüntali, ztem je vnogo postenih mestrov zgübilo szvoj zaszlüzsek. Tiszti pa, ki szo meli peneze, csi szo rávno nikse mestrije ne znali, szo fabrike posztavili, vu sterih szo z masinami doszta hitrej i doszta falej naprej posztavili vsze ono, ka szo prle rázni mestri z rokami naprávlali. I tak je eden pögarszki sztan, naime sztan mestrov zgübo szvojo neodvisznoszt. Ar szo mestri mogli vu fabrike sztopiti za delavce, csi szo szi steli kaj zaszlüzszti i zsiveti. —

Ali to bi escse nikse nevole ne napravilo, es bi sze fabrikanti po Krisztusovih navukaj ravnali. Szamo, ka szo tei fabrikanti vnogokrát kakci zsidovje ali neverni krsceseniki bili, steri szo szamo na to gledali, naj szvojo mosnjo napunijo. Delavcom szo pa tak málo plácsco dávali, ka szo tei ne mogli rédno zsivelni. I za to málo plácsco szo fabrikanti od delavcov vnogo dela zselali, 12—15 vör na den. I niti v nedelo i szvétek szo ne dali delavcom pocsitka. I tak je delaveov sztalis teski bio i tü i tam szo sze zdigávali nezadovolni glászi delavcov. I té *teski sztalis delarov* je te drügi zrok szociál demokrácie.

Fabrikanti szo sze poleg toga jako obogatili. Ali szvoje bogoszvto szo szamo na telovno, grehsno vzsivanje obracsali. Delavei szo szi pa to miszlili: Vszaki cslovek je ednáki; zakaj pa te mi szamo delamo, trpimo i sztrádamo, fabrikant pa szamo vzsiva base trüde? Ida szo fabrikanti delavcom niti nedele i szvétka ne dali, záto je ne csüdo, ka szo delavei razdivjani poszstanoli, ar k szv. mesi, predgi i szpovedi szo nigdar ne hodili. Taksi razdivjani i neverni lüdjé szo szi pa lehko etak miszlili: Da je vszaki cslovek ednáki, záto vszaki má ednakó pravico vzsivati zemelszka dobra. I zseleli szo, naj njim fabrikant telko plácse da, ka do oni tüdi lehko lumpali, kak fabrikant. I to je *trétji zrok szociál demokrácie*, naime *nerédno pozselenje zemelszkoga vzsivanja*.

Potom szo delavei glédali, kak bi szi mogli pomáhati, szvoj sztalis popraviti. Znajsli szo sze obriszaní lüdjé, steri szo sze kre delavcov gorizéli. Ali tei szo na véksa taksi bili, ka szo ztoga haszek, dobicsek szprávlali szebi. Tei krivi proroki delavcov szo gyüsne navuke vküp posztavili, poleg sterih sze delaveov sztalis more popraviti. Ali kak krivi szo bili tei proroki: tak szo tüdi njihovi navuki krivi návuki. I tei krivi navuki sze z ednov recsjev zovejo *szociál demokrácia*. Ki pa té návuke drzsijo, naszledüvati scséjo, oni sze zovéje *szociál demokrati*.

Tá tühinszka recs: szociál demokrácia, szlovenszki telko zadene, kak drüzsbeno vládanje prosztoga lüsztva; ár tei szociál demokráti to glászijo, ka proszto lüsztvo, toje: delavei morejo vu cslovecsoj drüzsbi vládati, oni morejo ravnati z országom.

I zdaj vam po iméni imenújem glávne návuke szociáldemokratov, i taki te vidili, ka szo to zaisztino divji i csemérni navuki. — Taksi navuki szo eto: 1) *imanje je tolvajsztvo*, ar cslovek szamo tiszto szlobodno za szvoj imetek drzsi, ka szi je z delom zaszlüzso; záto velijo szociáldemokrati — trbe ednáko razdeliti vsza imánja med vszemi lüdmi; 2) *cio cslovecsega zsitka* jo to, naj vszaki po szvojoj voli vzsiva zemelszka veszelja; za toga volo more cslovecsa drüzsba zaszlüzske dela vszem ednako deliti, naj szi vszi morejo kùpiti ono veszelje, stero scséjo; i tüdi za toga volo trbe hiszni zakon vkraj szpraviti i zsen-szke morejo biti obcsinszko blago; 3) *deco trbe materi vkraj zéti* i prek dati obcsinszkoj cslovecsoj drüzsbi; vszako dete more doktor preglednoti i za steri sztális je rodjeno, za tiszti sztalis je morejo vzugájati, ali za delavca, ali za profeszora, ali pa za umetnika; 4) *Verevaldüvanja* ne trbe i tak Bogá tüdi ne trbe vervati; szv. Matercér-kev i pope trbe vkraj szpraviti; 5) *právda i zapoved* je tiszto, ka cela obcsinszka cslovecsa drüzsba za potrebno csüti, záto ne trbe nikse oblászti, ne caszara i ne krála, ár lüszlvo szamo vu szebi ma vszo oblászt.

Kaj je to? Szo to kaksi pravicsni navuki? Ki má zdravo pamet, taki vidi, ka je vsze to szleparija, krivica i bláznoszt! Pa z tov krivicov i bláznosztjov scséjo szociáldemokráti szvet popravili? Sto verje to! Brez Boga, brez vere sze sztális delavcov nigdár ne poprávi!!!

(Dale.)

Sz—cs.

Kak sztojijo katolicsanszki missioni?

Boszta csüjete od missionov, steri szo med paganami i krivoverci, zato imate eti na kratci sztan katolicsanszkih missionov:

V Azsii prvo missionarszko pole je v Palesztni, na szvetoj zemli, stero zdaj türk ma vu szvojoj oblaszli. Branitelszto missionov je od francuzov na taljanskoga krala prek odislo, ar zdaj, ka tam krsztsanszto preganjajo, szo palesztinszki misszionarje etoga proszili, naj je podpira. Z tem podpiranjom szo dobili dopüsztzenje od türszke vlade, ka szo szi v Jeruzsalem, Jaffi, Nablusi, Dschenini, i Tiberiasi szlobodno zemlisesa kùpili za nove cérkvi i sole. Vu Kaifa meszti zse dugo pridno delajo za vero szmilene szesztre. V Bethlehemi je drüsztvo Salesiansko, stero ma zvün Bethlehema Kremisan, Nazareth pa Betsimal. Sze vküper ma 350 dece po tej mesztah v solaj.

V Syrii armenci zandrùgim sztopajo nazaj vu szv. matercerkev vu velki trumaj. Za te szo preminocse leto 3 sole posztavlene v Karborani, Zachli pa v Tarsusi. Vu Beiruti pa v Aleppoi pa na teh krajinaj Jesuitje majo 91 dühovnikov, pa ka njüvo delo napreduje, je znamenje, ka v „molitveno apostolszto“ zvanom pobozsnom drüzstvi 50 jezero kotrig majo.

Vu prednjoj Indii je v tuadraszkoj püspekiji bilo 303 odrasztsenih i 953 dece krsztsenih. Krsztsenikov je zse 20 jezero. Solarov majo vszevküper 3452. Vu Kachemirszkoj je odrasztsenih malo bilo, nego sole majo vise 200 dece i lüdszto je ne protivno krsztsansztri. Vu Firangidurami je velka kolera bila, — vnogo mirajocsih sze je dalo okrszttiti. Vu Bettiahi pa Nepali majo kapucinusje 14 dühovnikov, 15 sol, 417 dece i 11 szirotisnie i 307-ro dece v njih. Na pomocs szo njim szesztre szvetoga Krizsa.

Vu Perzsii szo misi vsze zapravile, velki glad tudi missionarszkom deli skodi, ar lüdszta ne imajo z kem vküpdrzsati.

Na Kitajszkom je mission raztalani na edno püspekijo, 38 apostolszkih vikariatusov (szo tudi püspective brezi sztalgona sztanüvanja) i na 2 prefekturi. Je zdaj tam 880

jezero katolicesanov i 450 jezero katechumenov, to je taksih odrasltsenih, ki sze zdaj katekizmus vcsijo ino na szv. krszt pripravlajo. Dühovnikov je 1682, z med teh je 546 zse kitajskoga naroda. To je doszta szamo vu szebi, nego proti celoj vuozsini lüdsztva toga drzsanja csi racsunamo, te szamo na vszakoga 485-ga csloveka pride eden krsztsenik. Sole, cerkve pa spitale posztavlajo gori missionarje po vszeh krajaj, ka z tem lezsi pridobijo pogane.

Vu Korei, kde je med ruszami i japoncami boj bio, je preminocese leto 4100 odrasltsenih krsztseno.

Na japonszkem je 1403 odrasltsenih krsztseno, nego tū sze je drūgo velko delo zgodilo to, ka je vlada vöpo-vedala, ka vu njihovom drzsanji katolicsanszka vera szloboscina vzsiva ino szi szlobodno zemliscsa szpravla za szvoje potrebc sine.

Na Borneo otoki je 356 odrasltsenih okrsztseno to zadnje leto. Krsztsenikov vsze vküper je zse 2400.

Afrika. Vu szrednjoj Afriki ide vsze naprej, nego za volo nerazumnoszti lüdsztva morejo missionarje szami zidati, pole delati, mestrije vesiti — nego z tem sze tüdi narodi pridobijo, steri je rad poszlühsa. Krsztsenikov zse preci majo, pa delo lepo ide naprej po razlicni krajaj. Novih missionszkih stacij swo 8 napravili preminocese leto, kama swo missionare vözposzlali sztanüvat med pogane i glaszit vero. Vu izhodnoj Afriki ino Zanzibari tüdi swo 3 nove stacije nasztavlene pa edna znova zidana, ka jo je voda razdrla, razneszla, ar je z lesza bila cimprana.

Vu missionszkem apostolszkem vikariatusi gornjega Nilusa je 12 stacij i 32 dühovnikov. Zvün toga 265 katechistov, ki hodijo katekizmus vucsit po vesznicaj. 6 nün tüdi je vu ednoni spitali. Krsztsenikov majo 19 jezero, katechumenov pa 13 jezero! Pri zgornjem Kongo potoki je 11 Stacij, nego szamo 6 dühovnikov, ki swo 161 odrasltsenih okrsztili pa ki zdaj 507 katechumenov majo.

Vu jüzsnoj Afriki je 22 Stacij i 16 dühovnikov. Poprek szto odrasltsenih sze je dalo lani okrsziti. 400 dece majo po solaj.

Vu Transwaali je zse telko katolicesanov, ka swo zse lani velko katolicsanszko szpraviscse drzsal i je med njimi zse zsadoszta kotrig oltarszkoga szvesztva drüzstva za vekivecsno molbo — to pa nam doszta szvedoci.

Vu zahodnoj Afriki, kde szo vu zacsetki misszionarje nikaj ne mogli napraviti, ar je lüdsztvo lüdi jelo ino grozovitnim grehom podano bilo, je dnesz edna 800 kilometrov duga i 400 kilometrov sörka linia puma z cerkvami i solami i lüdsztvo z veksega krsztsanszko, ali krsztsanszki pravicam prijazno.

Amerika. Vu szevernoj Ameriki je vszevküper okoli 14 million katolicsanov. Szvelo delo naprej ide tak med sztarimi prebivalcami ele zemle, kak med neszrecsnov decov onih, ki szo eti odnet ta odisli ino vu velkoj szkrbi za zemelszka vekivecsnoszt pozabili.

Vu szrednjoj i jüzsnoj Ameriki je vise 20 novih cerkev is sol zposztavlenih. Med indasnjimi indiancami i zamorecami tüdi ide delo naprej, nego zsmetnese, ar doszta lagojib peld vidijo od belih, steri szo po imeni katolicsanci, nego vnogi hüsi med njimi od paganov.

Ausztralia. Tü tüdi doszta skodi lagoja pelda krsztse-nikov iz Europe, nego zato vu szamoj Ausztralii je zse 300 krsztsenikov iz onih, ki szo sztarinszki prebivalci ete zemle.

Vu Neupomeranii je zse veszelejsi kep. Krsztsenikov je 11 jezero, dece vu 63 solaj 2800 i vu 13 szirotsnijaj 350.

Vu Neuseelandi je zadnje leto 353 krsztor bilo — tüdi lepi broj.

Vu Neu-Guinei je 1000 sztarinszhkých prebivalecov krsztsenih. Mission escse szamo par let sztoji. Na Samoa otoki pa je 6800 katolicsanov zse, nego te mission je zse 60 let sztar.

Europa. Te pa tü tüdi szo missionje? Szo szo: na ruszuszkom, kde je preminocse leto 280,000 düs sztopilo nazaj k pravoj materi, na balkanszkem polotoki pa pred nisternimi tjednami 20,000 — drevo raszte pa csi li ka tü tam njemi malo csesejo veje, kak zdaj na francuszkem, tem bole de gnalo po drügih krajaj, tam pa sze naj poszece i na ogenj vrzse, kde je lüdsztvo prebozsno i ne mara vecs za szvojo pravo vero.

Bassa Ivan.

Zsivlenje i vcsenjé i nasega Goszpodna Jezusa Krisztusa.

9.

Bezsaj vu Egyptom.

Gda szo modri od szuncsenoga szhoda odhájali, Jozsef je angelszko opominanje dobo vu szneh, naj bi z Jezusom i materjov njegovov odisao vu Egyptom i tam bi osztano, dokecs novo zapoved ne dobri. Ár de Herodes iszkao detece, naj bi njé pogúbo. Jozsef je vcaszi ono noes gorisztano, vzeo je dete i z materjov njegovov je odpotüvao vu Egyptom, gde je oszlao do Herodesove szmrti.

Herodesa je nepresztanoma vmárjala ona miszel, ka od treh kralov iszkano dete na njega gledocs lehko pogibelno bode, záto szi je goridjao, ka gda zvedi za dete, te njé vcaszi vmori. Csakao je nazaj k szebi modre, ali gda szo oni ne prisli, te sze razszrdo i dao je vsze deco moskoga szpola vu bethlehemszkoj okroglini szpoklati, stera szo od dveh let nizse sztara bilá. Ali zobsztom sze je borio proti Bogi. Neduzsno vmorjena decsica vu szvojoj krví krszt zadobivsa je vu nebésza vzéta, gde zdaj kak szv. drobna deca vzsivajo vecsno blázsensztvo. Do Jezusa je pa njegova roka szégneni ne mogla.

10.

Jezus vu dvánejszetom leti.

Herodesa, ki je neduzsno deco dao szpoklati, je bozsa kastiga doszégnola. Mrzécsi mozolje szo sze vövdarili na njegovom teli; vu njih szo sze csrvje zlegli, steri szo vsze njegovo zdrávje podkopali. Vu velkih mokah je mogao on mreti.

Gda je to József zvedo po angeli, vesasi sze je z detetom i materjov nazájpovrno v Izraelszko drzsánje, ali gda je zvedo, ka vu Judei po Herodesi, szin njegov Arkelaus kralüje, bojao sze je tá nazáj idti, nego je so vu Galileo i vu Nazaret városi je prebivao.

Tam je mirno zsivela szv. drúzsina. Jezus je rászao

pun z modrosztjov i milocso bozsa je bila vu njem. Jozsef pa Maria szta pa vszako leto gorisla vu Jeruzalem na vüzemszke szvétke. Gđa je Jezus 12 let sztar bio, on je tüdi z njima so.

Po szvétkah szta sze Jezus i Maria domo napotila, Jezus je pa vu Jeruzálemi osztano, ka szo njegovi sztarisje vcsaszi ne opazili; zaprva, gđa szo ga ne vidili, te szo szi to miszlili, ka je on med rodbinov i poznancami, tam szo ga iszkali, ali, gđa ga nebi med njimi najsli, te szo sze nazájpovrnoli vu Jeruzálem. Na tréti dén szo najsli Jezusa vu cérvki med piszmoznancami, kak je njé poszlüsao ino szpitávao. Vszi pa, ki szo njega poszlüsali, szo sze csüdivali nad njegovov csednosztjov ino odgovárjanjom.

Maria száma z Jozsefom sze je csüdivala ino je pitala: Szinek, zakaj szi nama tak vesino? Ovo ocsa i jaz szva te zsalosztniva iszkala. Jezus je pa na to odgovoro: Zakaj szta me iszkala? Znati bi mogla, ka jaz vu onom morem delati, stero szlisi na diko mojega nebeszkoga Ocsé. Ali sztarisje szo ne to razmeli, ka njim je on pravo.

Po tom sze je sz njima nazájpovrno vu Nazaret. Pokoren je bio szvojim sztarisom, rászo je vu csednoszli, letah, prijaznoszti pred Bogom i lüdmi..

11.

Predganje szv. Ivana Krsstilela.

Priteklo je zse ono vremen, naj bi Ivan, szin Zakkariasov, zácsao priprávlati pod Goszpodnovo. Osztre je zsivo vu püslini, z koszminja naprávleno opravo je noszo, stero je z remenim pojászom vézao k teli; jesztina njegova szo bilé kobilice i méd. Vcsaszi zaprva je pokoro glászo obiszkajoci vszo jordánszko drzsánje z mocsnim glászom je predgao: drzste pokoro, ár sze priblizsáva králesz्ऽvo nebeszko, Zvelicsitel sze dnesz — vüetro szkázse. Osztre njegove recsi szo vnoge na pokoro podignole.

Ivana glász je zse vu Jerussalem priseo. Zsidovszki vládnice sze pa pope i levite poszlali k Ivanu, naj bi ga opitali, sto je on. Ivan je pa poszlancom ocsivesztno

povedo, ka je on ne Krisztus, ne Eliás, ne eden z prorokov; nego on je glász kricsécsega vu püsztini, steri to oznanjüje, naj bi sze priprávlala pod Goszpodnova. To szo zdaj escse pitali od Ivana, zakaj tak krsztsávas, csi szi ti ne Krisztus, ne Elias niti prorok? Ivan je pa odgovoro: Jaz z vodov krsztim; jeszte pa med vami, koga vi ne poznate. On je, ki za menom pride; csi je glich pred menem nasztano, i jaz szam ne vreden, ka bi remenje obüteli njegove odvézao. Vsza eta szo sze vu Bethánii godila, gde je Ivan krszto pri Jordán potoki.

12.

Jezus sze dá okrszti.

Vu treszetom leti szvoje sztaroszti je Jezus odsztavo szvoj blázseni ocsinszki dom i z Galilee je so vu jordánszko drzsánje, gde je Ivan krszto, i on szam sze je zselo od njega okrszti. Ivan sze je vőzgucsávo govorécsi k Jezusi: jaz bi sze mogao elati od tébe okrszti, i ti prihájas k meni? Ali Jezus njemi je odgovoro: Püszli zdaj to, ár tak moremo szpunjávati volo Ocsé mojega. Potom sze je Ivan zse vecs ne vőgucsao, nego okrszto je Jezusa; i ovo odprla szo sze nebésza i vido je nad szebov Dühá szv. vu golobecsoj podobi, z nebész szo sze pa ele recsi glászile: To je moj Szin lübleni, steri sze meni prav dopadne njega poszlüsajte.

II. Rázlocsek.

Jezusa ocsivesztno zsivlenje.

1.

Jezusovo prvo predganje.

Jezus sze je vu mocii Dühá nazájpovrno vu Galileo i njegov glász je razueseni bio po vszeh drzsávah. Vesio je vu cerkyah i zvisávali szo ga vszi, ki szo njega poszlüsali.

Vu Názareth pridocsi gde je gori zrászao, eduo szoboto je poleg návade so vu cérkev, gde je gorisztano, ka

bi csteo szv. piszmo. Knigo Jezaias poroka szo njemi vu roké dali, stero gda bi goriodpro, ele recsi je csteo :

Düh Goszpodnov nad menov, záto je mené gorinamazao ino odposzlao, naj bi veszéli glász nazvescsávao szíromákom, ozdrávlao lüdi potrtoga szrcá, odszlobodjenje oznanjüvao voznikom, szvetloszt szlepim . . .

Vszi, ki szo nazocsi bili vu cérkvi, szo na njega povisznoli szvoje ocsi csakajocsi, kak de razlagao goriprecstete recsi.

Jezus je pa pravo : dnesz szo sze szpunila piszma pred vami. Tak da bi pravo : jaz szam, od koga guesi prorok, mené je gorinamazao i poszlao k vam Goszpod, naj bi szpuno, ka je na méne zavüpao.

Vszi pa ki szo ga poszlüsali, szo sze zacsüdivali nad njegovimi recsmi ino szo edendrügomi pravili : Ne li to je szin Jozsefov, teszácssov. Odked je vzeo to znanoszt i modroszt, stera sze z njegovoga vcsenjá szkazsüje ?

Szlepec Ivan.

(Dale.)

Od pobolsanja zsitka.

Malo sze jih nájde, steri bi celo doipovedali z nebész. Najveksi hüdodelnik tüdi sze scsé zvelicsati, pa záto szvoj zsítek pobolsati, ár sze vszaksi znász boji szodbe. V szrei vszaksi verje i dobro zná, ka strasna bo kastiga tej, steri szo v szvojem zsvilenji Jezusa Krisztusa szpoznati ne steli. Dobro znamo to, pa itak tak zsvemo, kak da bi ne znali, kak da bi po szmrtri ne biló niti szodbe, niti nebész, niti pekla . . . Za vsze sze szkrbimo, zevszem sze trüdimo, szamo za to ne, za koj szmo duzsni szploh delati. To je pa nase zvelicsanje. Zvelicsanje more biti najveksa szkrb nasega zsitka — pa itak na zvelicsanje miszlijo náj menje lüdje.

Vszi sze v pekeo szprávlajo, csi glih sze ga bojijo. Ka sze pa ne bi trbelo pekla bojati, na to edno skér znám : pobolsati szi zsitek.

Da ne bi grehsili, trbe nam znati bozse zapovedi,

pa poleg njih zsveti. Ali to je nevola, ka mi ne máramo tak za vesenje i peldo Jezusa Krisztusa, kak nam szv. evangelium naprejdávle, po szvetkaj i nedelaj dühovnicje vu cerkvi razlagajo, nego to bi steli, ka bi sze bole szv. evangelium kre nase vóle drzsao. Ete szvet zato osztavi

evangelium, ár evangelium ete szvejt osztaviti zapovidávle. Ali nescem zdaj gucsati od teh, steri vu szvojoj gizdoszti proti Bogi sze posztavijo, i szamovolno sze podaja v pijanoszt, tovajijo, nesciszto zsvilenje, nego od teh, ki sze scsejo zvelicsati, to vecskrát v pameti májo, ali poleg toga li ne delajo szvoje zvelicsanje, osztanejo szamo poleg dobriga nakanenja. Pun je pekeo z taksimi, steri szo doszta dobroga nakánili vesiniti vu szvojem zsvilenji, ali záto nikso dobro delo ne szo doprineszli.

Ti to pravis : Jaz bi sze rad zvelicsao ! Bole to právi : Jaz sze scsém zvelicsati. — Da sze pa scsém zvelicsati, scsém sze tüdi pobolsati. Protipovem pijanoszti ; gda pa znám, ka szam szlab, ogibati sze scsém píjanoga tivaristva pa moja noga vecs ne bo zvün dopüscsenoga velikoga zroka prek prapa ostarie sztopila. Protipovem vszaksemi hüdomi deli. Scsém vsze nazaj povrnoti, kvare na meszto posztaviti, csi szam koga znoro, ali kaj po krivici vzeo. Osztáviti scsém grehsno lübeznoszt. Odpüsztim vszem, steri szo mené zbantüvali, ali kvár meni delali. Csuvaosze bom komi lagojo példo dati, pa nadomesztim, stere szam do zdaj dao. Telo, pamet i szrcé moje Bogi aldújem. Zvelicsati sze scsém, pa zato scsém vrélo poleg düsneveszti szvojega sztalisa duzsnoszti szpunjávati . . . Dobra zSENSZKA, dobra dekla, dobra gospodarica scsém biti, dober mózs, ocsa, szin, gospodár scsém biti po tom. Zvelicsati sze csém, pa záto po toj poti scsém hoditi, stera tá pela na zvelicsanje, szpunjávajocs deszétere i cerkvene zapovedi.

Kak je to, ka sze scsemo zvelicsati, ali nescsemo po poli zvelicsanja hoditi. Pri vnoigh sze zgodi, ka volo majo, ino nakanenje Bogi szlüzszti, ali rávno te hüdomi dühi tüdi szlüzszijo. Ti sze tüdi csés zvelicsati, ali tak, ka ne bi trbelo nikaj sze szkrbiti za zvelicsanje. Rad bi sze zvelicsao, ali lübís szvecke veszelica. Rad bi sze zvelicsao, ali zato lagoje pajdástvo tá püsztiti nescses. Ti na klopi osztarie szedécs scsés szi premislávati od tvojega zvelicsanja. — Ovi drügi bi sze tüdi radi zvelicsali, ali to záto na duzse odlasajo govorécsi : gda szam szi szpuno na zemli vsze moje zseljenje, te sze hápim szkrbeti sze za zvelicsanje. Ár kaksa bi bila tá mladoszt, stero bi vu csisztocsi

prezsivo? Gđa sztári bodem, te to szamo od szebe pride, ali zdaj te mláde dni trbe prezsveti. Ka bom delao na sztare dni, csi zse zdaj v pokori zsivém? Zdaj sze trbe spilati, zdaj trbe pleszati, ar vu sztaroszti zadoszta vremena bomo meli na zsaloszt! Tak ti szkrb za zvelicsanje vszikdar na prisesztno vremen odlásas, ar to miszlis, ka tak dugo bo tvoja mladoszt. Pa zaisztino, zse ti vlaszje szeri grátajo na glávi, ali z notraj zato mlado pozselenje prebiva, tvoje pobolsanje pa na duzse osztane. Da szamo to prisesztno vreme ne bilo prikeszno, gđa naimre — pravi szv. piszmo — zse ne bos meo vremena.

Ne pravi to, ka je pobolsati sze jáko zsmetno delo. Isztino je, ali rávno záto sz tem vékszov szkrblivoszstjov moreme delati, kem bole zsmetna je nasa duzsnoszt? Pitam te, jeli sze mogocse lehko zvelicsati tebi, csi brezi kakse potrebczine hodis z ednoga meszta na drúgo, z szenja na szenje, osztavis hizso, povrzses deco, gospodárszto tvoje, pa tak to drágó vremen zaprávlas dén i nocs? Jeli ka szi scsés resiti tvojo düso od greha, zato poiscses grehsno pajdástvo, pa sze mejsas med lagoje? Zkem menje sze szkrbis za pobolsanje, pa z kém bole na duzse odlasas to, z tém menje bos zvedo cio i potrebesino pobolsanja, pa tak vszigidár bos bole trdo, bole razvüzdano szrezé meo k pobolsanji.

Pravis, ka je zsmetno sze zvelicsati. Ali te pitam: ka je lehko, ka je brezi trüda? Brezi dela niti eden sznop szilja nemores vküpszpraviti. Pa te pitam, ti grehsnik: gđa szi zvelicsanje zaprávlas, niksega trüde te neimás? ali pa miszlis, ka tá pot, stera v pekeo pela je szamo z rozsicami poszipana i nega trnja na njoj? Oh ne! hüdi düh je ne tak darotiven sz szvojimi dári, kak szi ti to miszlis! Ka veszélja szi meo vu necsisztom zsvilenji, drága bos ti to plácsao, ar zsmeten je lanc, steroga hüdi düh na tebe dene: zsalosztna sztaroszt, düsne veszti mantránje ti bo plácsa! — Zakaj sze pa ne sztaramo za volo najzsmetnejsegá dela, csi nam trüde obilno plátijo, v taksem sze pa nikaj ne trüdimo, za stero vekivecsno plácszo dobimo? Pa csi rávno nakánimo, i zacsnemo sze szkrbeti za zvelicsanje, nikaj szmo ne sztalni, mocsni, ka bi do konca osztali vu dobrom. Komaj sze próti povedamo grehi, komaj na szebe zememo Kriszlusov szladki

tehr, zse bi radi bili, naj ne bi trbelo trpeti kastigo za sztáre grehe. Sze pozábimo z velkoga nájema, pa bole vpametzememo trüde i britkoszti, stere najdemo vu bozsoj szlúzsbi, pa záto szpadnemo. Szmo szlabi vu boji, nemarni vu deli, jáko-jáko nesztálni vu dobrom. Zadosztali lüdih sze pa zvelicsa, szamo mi szi szprávamo szkvarjenje. Vnogi povrzsejo te szvet za volo bozso, mi pa Bogá osztavimo za volo szveta i hüdoga dühá. Gledajte szvéce, kelko szo pretrpeli, kak szo delali oni za zveliesanje. Pa mi do denesnjega dnéva ka szmo delali? Známo ka na zveliesanje potrebno vu szrci meti deszétere i cerkvene zapoveli. Kak szmo mi szpunjávali té zapovedi do dnesz? Jeli je to tak zsmetno, ali nemogocsno delo Bogá lübiti z celoga szrcá, blizsnjega, kak szamoga szebé? Gledajte, kelko jih je zse vu nebészaj? Csi szo te mogócsi bili, zakaj ne mi tüdi? Ne je mogocse, csi nam Bog ne dá szvoje szvete miloscse pomocs: ali to miloscso Bog vszaksemi dá, ponüdi, steri sztalno pa z isztinszkoga szrcá njega proszi zanjo.

Szproszi szi záto to bozso pomocs, pa szkriesi gor z poniznoga szréa: Pridi k meni G. Bog! z tvojov preszvetov pomocsjov i miloscssov, i daj v pamet mojo szvetloszt, naj jaz szpoznnavsi kak velko i szkrbi vredno delo je zveliesanje, mocsen bodem, pa sztalen vu vszaksem trüdi, v sterom szam dnesz escse tak szlab, ki sze od vszega bojim, ka bi osztavo nemarnoszt, stera me ne püsztí szpunjávati tvoje zapovedi. Oh daj nam tvojo milozsco, naj bi mogócsi bili osztaviti naso nepremislenoszt stera tvoje dáre zapravi, vsze zacsne, nikaj pa ne dokoncsa. Pelaj nasz lübléni Jezus po toj poti, stera k tebi pela, i daj nam, naj vszigidár na te tvoje recsi miszlimo. Ka haszni csloveki, csi celi szvet zadobi, szvojo düso pa pogübi? Ka haszni csloveki, csi szi spravi vsze bogaszív toga szveta, düso szi pa zaprávi?

Zvogrszkoga : Osztovits Jozsef.

Navuk za meszec február.

Drüga nedela vu poszti.

O nedelo sze zacsne v nasoj püspekiji vuzemszka szpoved, stera trpela bo do Jezusovoga v nebo idenza, to je escse 40 dnij po vüzmi. Vszaki krs-cesenik sze je duzsen vu tom vremem ednok vredno precsisztiti, cse szi nescse na düso szmrtnoga greha zamazati i pekel szi odpredi. Zsalosztno je to, kda sze deci zapovedávati more, naj ocso obiscsejo, tem bole zsalosztno je pa to, csi niti na to zapoved k njemi ne prihájajo.

Naj mi ne bodemo med tov nezahválnov Jezusovov decov drági cstevci, premiszlimo szi zsnjegovov miloscsov, ka szmo zvün vüzemszkoga vremena escse vecspot duzsni to vcsiniti.

Duzsni szmo k szv. precsiscsávanji hoditi. Jezus lübleni nam je to veliko zapoved dao : „*Lübi Goszpoda Bogá tvojega zceloga szrcá, z cele düse, z cele pámeti, ze vsze mosci tvoje*“. To teliko pomeni, ka vu tvojem szrci, vu tvojoj düsi, vu tvojoj pámeti vu tvojem celom bitji ne szme meszta dobiti niti vrág, niti szvet sz szvojimi grehi, nego jedino Bog ; tá zapoved ti to nalozsi, ka tvoja düsa jedino v Bogi i on jedino v njoj more prebivati i zsveti. Kak je to mogocse ? Po szv. precsiscsávanji. Poszlüsaj Jezusove recsi „*Zaisztino, zaisztino velim vam, cse ne bodete jeli telo Szina cslovecsega i ne bodete pili krvi njegove, ne bodete zsitka meli vu szebi*“ (Ján. VI.) Té zsitek je pa lübézen do Bogá kak szv. János pise „*Ki ne lübi, vu szmrti osztáne*“. Cse scsés záto drági krscsenik právo lübiti Bogá kak on zapovedáva — pa szi to duzsen vcsiniti, to je cse scsés zsveti za Bogá, te *mores k szv. precsiscsávanji hoditi*, ono ti dá za düso lübézen, ono jo v zsitki obdrzsi.

»*Jaz szem pot, pravica i zsitek*« pravo je Jezus. Csi scsés zsveti düsa, k Jezus idi, zsitek je on, dá ga tebi tüdi. Ti bi rad drági krscsenik v nebo priseo, ti bi rad tam Jezusa glédao i zsnjim sze na veke veszelio. Lepo i hválevredno zseljenje je to. Ali zapomni szi, brezi szvétoga precsiscsávanja tá ne prides. Jezus szám právi to »*Jaz*

szem zsivi krüh, ki je znebész dolipriseo; ki je z toga krüha, zsivo bode na veke, krüh, steroga jaz dam, je moje telo za zsitek szvetá. (Ján. VI. 50.). Csi z Jezusom na veke scsémo vnébi zsiveti, zsnjegovoga tela jeszti moremo, to sze pa pri szv. precsiscsávanji godi, duzsni szmo záto knjemi prihájati.

Vszaki za velko drzsi szvoje postenjé i csi nikaj drügo neima, kak njé, vsze má, ár te g. Bogá tüdi má. Da sze to szamo od szébe razmi, ka nega postenjá brezi postenoga zsivlenja, postenoga zsivlenja pa ne ga brezi Bogá.

Na té posteni Bogi dopadliv zsitek nasz pá szv. precsiscsávanje pomore. Jezus nam právi »*Brezi méne nikaj ne morete csiniti*« (Ján. XV. 5.) posteno zsiveti záto tüdi nemoremo brezinjega, csi nikaj nemoremo brezi njega. Njega pa pri szv. precsiscsávanji dobimo, duzsni szmo záto k njemi hoditi.

Niscse neszme na szveti g. Bogá sz szmrtnim grehom razzsáliti, ár je to nájvéksa nezahválnoszt nájvéksa hüdobija. Szmrten greh g. Bogá celo zavrzse i vragá polübi, Jezusa, njegovo králesztvo povrzse i pekel szi odpré. Kak nasz szv. Pavel apostol vcsi, szmrten greh Jezusa tak razzsáli, kak zsidovje, ki szo ga krízsali. Kameno szrcé, pokvarjena düsa je szamo mogocsa tak gresiti. Pa vszi szmo mogocsi táksi grátati. csi vrászta ne bomo notri jemáli. I to vrászta je szv. precsiscsávanje. Ono nam dá mocs, ka szmrtno ne gresimo. Szv. materecérkvi vcsenjé je to, stero je na obcinszkom trentinszkom szpráviscsi pred nász dála, duzsni, szmo je gorivzeti i duzsni szmo zato k precsiscsávanji hoditi.

Vszaki cslovek scsé blázseni biti. To v naturi mámo vszi, Goszpodin Bog szám je to zselenje v nász vcepo, kda nasz je sa szvojo podobo sztvoro; ki naime nepremenlivoga vekivecsnoga blazsenszta vzsivanje má vu szebi.

Na szveti mogocsno blázsenszvo nam pa szvéto precsiscsávanje dá, duzsni szmo záto k njemi hoditi, kak szmo po naturi duzsni blázsenszvo iszkati. Jezus nam da to blázsenszvo, on jedini nam právi »*Hodite k meni vszi, ki sze trüllite ino szte obterseni, jaz vasz olehkotim*«. Kda szmo v nevolah, tezsávah, ne szmo blázseni, oleisanje od njih

nam je szamo odpré. To olehsanje pa Jezus dáva, záto li k njemi, ka szv. precsiscsávanji.

Drügo pitanje je, kelikokrát szmo sze duzsni precsiscsávati? Szvéte maticérkvi strta zapoved nam pod szmrtnim grehom nalozsi »Grehe szvoje vszako leto poleg právde szv. materecérkvi szvojemi lasztivnomi szpovedniki vadlúj i nájmenje ednok okoli vüzma oltárszko szveszto k szébi primi«. Ki toj zapovedi zadoszta nevcnsi i sze niti na szkrádjoj vüri nescse szpovedati i precsiszti, katolicsanszki dühovnik ga neszme pokopati.

Poleg té zapovedi szmo duzsni ednok; i szvéta maticerkev tak právi *nájmenje ednok*, vecskrátno precsiscsávanje zsele, szednim je ne zadovolna. Na trienszkim obcsinszkom szpráviscsi je szv. maticérkev to zselenje pred nász dála, ka bi gosztokrát, csi mogocse vszaki den prihajali k szv. precsiscsávanji i zdajsnji rimszki szv. Ocszo szo odlocsili toiszto i dopüsztili vszem krscsenikom i njé vsze szrcsno nato goripozvali, naj gosztokrát, cse mogocse vszaki dén sztopijo k szv. obhajili naj szamo neimajo na düsi szmrt-noga greha i naj szvoje zselenje szpovedniki odkrijejo, ki njim poleg njihovoga düsnoga sztána zná dokoncsati, ke likrát szlobodno Jezusa k szébi vszemejo. Záto dráge düse lik Jezusi! Le k Jezusi gosztokrát. Brezi njega nemorete szveto zsiveti, brezi njega nemorete v nébo priti, záto li k njemi, le k Jezusi! Le k Jezusi kotrige spekulirske, roznovenszke, brezi njega nemorite dobra Marijina deca biti! Brezi Jezusa nemorete mladenci i mladenke csiszto, zákoniszki verno zsiveti, záto li k njemi, le k Jezusi! Brezi njega nemoremo szrecsno moreti, záto li vszi k njemi, vszi k Jezusi!

Lübléni Jezus je nazveszto szv. kortonszkoj Margeti, ka njénoga szpovednika bogato plácsa zato, k njoj je gosztó precsiscsávanje preporácsao. Vidite. Jezusi je povoli, naj knjemi idemo, záto li k njemi, li k Jezusi. Szv. Gertrudi sze je tozso »Jaz szem oltárszko szveszto nesztavo, kabi z lüdmi bio, i oni ne prihájajo kmemi. Ki koqa od gosztoga precsiscsávanja odrátajo, prekratijo mi veszélje«. Ki sze z gosztoga precsiscsávanja norcsárijo, vrági szlüssijo, ki je veliki neprijátel nájszvetesega oltárszkoga szvesztra« právi O. Avila. Ne dajmo sze zmotiti, ne szlüssimo vrági, ne krátimi Jezusi toga neduzsnoga veszélja, hodimo radi k. szv.

precsicscavánji. Hodimo szlabi, naj grátamo mocsni, hodimo mocsni, nej ne oszlabimo, hodimo betezsni, naj ozdrávimo, hodimo zdravi, naj ne obetezsámo, hodimo nepopolni, naj popolni posztánemo, hodimo popolni, naj popolnoszti nezgübimo. Hodimo mládi, naj sze veszéli sztári dnévor vcsakamo, hodimo sztári naj szi escse vékse veszélje, v nébi zaszlüzsimo. Oh hodimo vszi vecskrát, gosztokrát sz csisztim szrcom, nej sze navcsimo na dobro precsicscavanie.

(kj.)

Szaloski szv. Franciskus püspek.

Szaleski szv. Franciskus je bio prevecs poniznoga i lübeznivoga szerca cslovek. Kak je on z celov mocsjov na to gledao, ka naj poniznoga i krotkoga Szerca Jezusa vszigidár i vszeh okolscsinaj naszledüje, tak je to krotkocso i poniznoszt tüdi drügim jáko preporácszo z recsmi i piszanjom. Da je tak prevecs poniznoga i lübeznivoga szerca bio, szo ga radi gorpoisz kali vszaksega sztána i nature lüdje. Za doszta je bilo sze szamo na njega zglednoti i njegove prijazne reesi csüti i sze je zse ztrostrom napunilo tuzsno szerce na pokoro pobüdila hüda vola.

I gde je zagledno te imeniten szvétec szvete matere cérvi najprvle szvetloszt szunca? Na Francozkom nisterne kilometre dalecs ad Anneey várasha, v Szalez grádi, gde szo njegov ocsa Szalezi Ludvig grof z szvojov familiój prebivali. Njegovi sztarisje szo z veszeljom csakali njegovo narodjenje, ali njuvo veszelje sze je na zsaloszt obrnolo, gda sze je Franc 1567. leta dva meszeca pryle narodo, kak bi sze mogo. Prevecs szlab je bio i szo sztarisje niksega trosta ne meli, ka bi gorzászo. I sto bi szi szi v zsacsétki vüpo miszlti, ka sztoga gingavoga deteta ednok na velka dela odloceni poszlanec bozsi grata!

Mogocse, ka sze je njegovoj pobozsnoj materi szom-lilo, ka Bog nika poszelnoga sesé znjenim szinom vesiníti, da je vidla, ka dete ne kabi bole i bole vohnolo, nego redno je mocsnejse i jakse gracsüvalo i kem bole sze je poveksávalo v vrszti, tem bole je ponizuo i pobozsno gracsüvalo. Mati ga je rada szebov pelala v cerkev i je pred njim szvecov zsvilenje rada estela i njemi razlagala. I kak pazlivi je bio té szinek vu poszlühsanji zsviljenja szvécov, kak sze je pascso naszledüvati ono, ka je csöö, ka je eden ali drügi szvétec csinio. I mati njemi je na to tanácse i prilike dávala.

Navádo je mela po Franceki poszlati milodáre szirmákom i té mali grof kak veszelo je bezso z milodárom k szirmákom i dosztakrát je sztem nanes ne bio zadoven, nego je escse z szvoje hrane tüdi delio álmostvo. Csüdivanja je vredna ona pokoresina, stero je on szvojim sztarisom kázao csi szo njemi pravli, ka náj sze ali tá szede i náj bode na miri: je veszelo tam oszto, kak duro je meo zapovedano. Prevecs je rad isztino gucsó. Csi je kakso falingo vesino, rájsi je kastigo preszto, kak pa bi sze zlagao. Ka pa szlisi njegovo opravo, je vszigdar bole proszti oblecs dobo od szvojih sztarisov i sze je prevecs csiszto noszo i to navádo je escse szledi, kak odrasztseni tüdi drzso. I gvüsna mozská resznoszt sze je szkazsüvala na njem zse v njegovom detinsztri tak v hodbi kak v govorenji.

Ocsa szo ga na drzsávno szlüzsbo zseleli dati vönavcsiti, záto szo ga v Paris poszlali v sole, kama je szv. Franc v držstvi ednoga dühovnika potüvao. I tü je imenüvanja vredna njegova pobozsna mati, stera ga je z etemi recsmi poszlala na duro pot: „Moj szinek, bole te naj vidim na szmrtnoj poszteli, kak pa kabi csüla, ka szi szmrten greh vcsino.“ Na ocsé zapoved sze je escse jahati, pleszati vcsio v Parisi, kak je v onom vremeni pri grofosskoj deci naváda bila; ali njegovo szerce ga je li vszigidár na poti pobozsnoszti pelalo, stero je zgled njegove materé njemi tak lepo pokazo. Jáko je rad vküpe priso v Parisi zednim kapucinszkom redovnikom, ki je prevecs pobozsen bio i ga je v dühsevni zsitek szploj bole-bole notri szpelao. I kak jáko je rad bio vszaksoj

recsi, stera ga je k Jezusi vábila, je sztem vöszkázo, ka je vszaksi tjeden k szvetomi obhajili sztopo. Do te ga mao je vsze dobro i lehko slo njemi: ali Bog je po tom na njega velko dühsevno szliszkávanje poszlo, iz steroga je Franc po velkom i britkom vojüvanji kak obládajocsi voják Krisztusa vöpriso.

Gda je naime szv. Franc v szamosztani Jezuitov v Parisi zvrsávo szvoje vesenje, ednok ga szamo ona sztrahovitna miszeo zapopadne, ka je naveke szkvarjeni i od bozsega lica odvrzseni. Szi lehko miszlimo, kaksa tmica je szela na njegovo düso i kakse zburkanje na njegovo szerce stero je do tega mao tak velki mir vzsivalo. Ne je najso vecs niksega veszelje v pobozsnoszti, na vsze, ka je szvetoga csteo ali csüo, je vecs nikse gorecsnoszti ne csüto. Szamo vragá szküsávanje je bilo vedno pred njegovimi dühsevnimi ocsmi: Ka za Franca vecs pomocsi nega i ka vsze, ka za Bogá csini, je zobsztonszko delo, ár je njegovo vekiveesno szkvarjenje gotovo i sze nazáj nepotegne. On, ki je Bogá tak prevecs lübo, je malo ne mro od velke zsaloszti na ono mislenje, ka je on na to odloceni, náj Bogá na veke odőrjáva i blázni. Nezgovorna bojaznoszt od pekla, sztrahovitno zburkanje njegove dühsneveszli ga je z cela v globoko zsaloszt zakopalo, iz stere sze je vecs odszloboditi ne mogo. Ta velka szküsna je escse njegovomi teli skodila. Njegovo mocsno telo je oszlabilo.

Nocs i dén sze je vedno joko i britko zdihávao. Ne je mogo jeszti i ne szpati i tak sze je prevecs dolposzüso. Vsze je na z notrasnji beteg kázalo, steri je njega szkrivno cerao, i velke bolecsine, stere je v vszeh szvojih kotrigaj csüto, szo ga szkoro od vúpanja szpravile. Zobszton szo ga szpitávali, ka njemi je, on je ne ovado. Szramota, drügim ovaditi, ka je on med szkvarjene zracsunani, bi ga pred vremenom vmorila. I takse nezgovorno dühsevno vojüvanje je sziromák mladenec eden meszec duzse trpo. Ali Bogi sze je zadoszta vidla ta szküsna, stero je On zato poszlo na toga mládoga grofa, ka náj sze v szvojoj mocszi nigdár nevüpa, ka vecs náj sze v poniznoszti potrdi i naj tak iz njega eden preszvecseni düsevni voditeo gráta drügim na poti zvelicsanja. Odszlobodo ga je od nje brez vsze cslovecse pomocsi.

Na nadigávanje bozse je v Parisi v cérkev szv. Stevana so, gde je v 17 leti szvojega zsvilenja vekivecsno esiszloszt oblübo. To prvo, ka je v cerkvi pred njegove oesi prislo, je bio eden kep Blazsene Device Marije. Té pogléd na vüpanje nadigne njegovo sacerce na zmozsno prosnjo B. D. Marije; na zemlo je szpadno i sze je za nevrednoga vadlüvao k szmilenomi Ocsi nebeszkomi sze obrnoti, záto je B. D. Marijo oproszo, náj njemi od Boga ono milosceso szproszi, ka, da po szmrsti bo tak neszrecesen, ka bo Boga v pekli na veke odürjavo, náj ga itak v zsvilenji szvojem z celoga sacerca zna tübiti. Na to je med szkuzami zmolo prelepo molitev szv. Bernárda:

„Szpomeni sze najdobrotivnesa Devica Marija ! ka je od vekomaj ne csüti, ka bi ti koga pod tvojo obranbo bezsécsega, tvojo pomocs proszécsega, k tvojoj priprosnji sze povrnécsega kda osztávila. Navdúseni sztem vüpanjom sze jaz tüdi k tebi obrnému Devica, Mati Devic, k tebi prihájam, pred tebov jaz gresnik jecsécs poszlanem. Ne zavrssi Mati Recsi (Jezusa) moje recsi, nego milosztivno je zaszli i poszlühni. Scsem, i proszim te pa to pred tebov tüdi szpoznam — po tvojoj najdobrotivnesoj priprosnji szproszi meni i vszem mojim tvojemi nevtepenomi szrci zrocsem bratom právo pozsalüvanje grehov, celo povrnenje, ka tak Mati tvoji vredni szini posztnemo :“

I ovo ! tá molitev je vcaszsi poszlühnjena grátala. Franc je vadlüvao, ka kak je to molitev opravo, sze njemi je vesaszi tak vidlo, tak dabi sto zsmeten kamen dolzdigno iz njegovo sacerca. Szladko vüpanje je szelo v njegovo sacerce i v tom vüpanji je na telko sztálen gráto, ka je onoga mira vecs nigdár ne pogubo.

(Dale.)

Kühar.

Drobizs. — Glászi.

Zsivio Tamásda! Znate, ka je to Tamásda? To je edna veszmica na vogrszkem, vu steroj szo obcsinszki poglavarje pred ednim meszecom dokoncsali, ka od szega mao v nedelo pa v szvetek pri njih krcsme morejo zaprete biti. Kelko penez sze ta potepe, kelko düs sze pokvari, kelko grehote sze dela ravno one dneve, kda szmo duzsni poszебно Bogi szlüzsti — sto bi to znao zracsunati! Pa vu celom orszagi*) szamo edna obcsina je, stera to zprevidi, stere poglavarsztvo ma telko krsztsanszkoga düha, ka vüpa eto odloctsbo vöpovedati. Da pa te prej ostarjasje ne bodo mogli zsiveti! Posteni bodo lehko zsiveli, bodo odnjih dáli domo nosziti za szvétke, neposteni pa, ki szo z toga zsiveli, ka szo lüdem peneze z zsepa krali, vkrádjenzo blago od decé i drzsine gorjemali pa mladezen z vezeljom naszladnoszti kszebi vabili, naj primejo za plüg pa brano pa motiko pa escse te lehko szvojo düso tüdi resijo pekla. Zsivili oni, ki do Tamásdo naszledüvali! (bi.)

A Beltinci szo 30 toga decembra preminócsega leta fární mladenci vu soli szpráviscse meli. Eno 40 mladencov i mozskov je vküper prislo, naj bi sze v drüstvo katolicsánszkih mladéncov szpravili. Za predsednika szo szi odebrali gp. Kollár Petra plebánosa. Etoga drüstva cio je krsztsanszke mladence po zimskih vecseraj, da domá zse delo opravijo, vküpszpraviti v edno meszto, pa tam jih vesiti na krscsanszke pravice, ali na drügo vu kmetszkih poszlaj potrebno znanoszt. Tam sze vcsijo lepe cérvene peszmi, ka bi tak po velikih szvetkaj bozse szlüzsbé diko poveksávali z poszbenimi peszmmami. Poleg vesenja pa sze lehko po postenom veszélji razvredrijo ár postene veszelice szo ne prepovedane. To drüstvo sesé záto nasoj mladini priliko dati za vesenjé i navdüsavanje szamoga szébe vu krsztsanszkih pravicaj. Posteno, ne pa razvüzdeno inladino scsemo meti, ka bi meli szledkar postene, bogábojecse mozske, steri bi vsze szvoje poszle, duzsnoszti

*) V Erdélyi je to zse dávno notrivelano i szami g. notariusje morejo szkrb meti, naj sze pred 4 vürov po poldnévi ne odpréjo. R.

krsztsanszko navdüseni ravnali. Hválo dám Goszpodí Bogi na tom meszti tüdi, ka sze je najslo vees vrlih deeskov, steri szo gotovi bili v to drüstvo sztopiti. Bog daj, ka bi to njin na velki haszek bilo. Hvála tüdi mil. grofi Zichy Augusztini steri szo 50 kron, gp. Kollár Peter plebánosi, ki szo 20 kron, Honti Béla düsnomi voditeli, ki szo 10 kron, Csepreghy Károl stolniki, ki szo 10 kron, Klekl Jozsef plebánosi, ki szo 4 kron darüvali na cio toga novoga drüstva.

O.

Pszüivanje, preklinjanje je denesnji den tak razsirjeno, ka vnozi szo, ki pravijo, ka brezi njega nancs ne more biti. Pa more, ar szo lüdje dugo bili brezi njega eti na vogrszkom pa je zato drzsanje ne preislo. Sztarinszki zgodovinszki szpomeuiki, piszma, drzsavne pravice i predge nam szvedocsijo, ka szo preklinjanje türki prineszli k nam tak, kak kavo. Prle je ete narod ne preklinja, kaksa steces neszrecsa ga je doszegnola, ar je veren bio szvjemni Bogi ino sze je vüpaò vu njem vu vszakoj neszrecsi.

Prva prepoveszt, kak nam zgodovinarje kazsejo; je proti preklinjanji Boga 1563-ga leta vu 42-oj pravdi drzsavnoj vódana. Vu toj je zapovedano, ka vszaki je duzsen kuncse obtosziti, ar csi to ne vesini, de na tri marke kastigani. Ki je pa kuno, on pa prvo pot sze more ocsiveszno pokarati, ob drügim zbiti, ob tretjim, csi de pa preklinja, sze tak more pokastigati, kak csi bi csloveka vimore, ar z preklinjanjom drügih düse mori. — Prle je takse prepovedi ne bilo, ar ge ne greha, tam ne potrebno kastigati:

1659-ga leta i 1723-ga szo ponovili eto pravdo, 1808-ga szo jo pa escse osztrese vüpovedali pa mámo szodbo piszano iz leta 1748-ga, vu steroj je obszozena niksa Dukaszova zsenia v Beregszászi na to ka jo morejo tri petkov zandrügim z lopatov pred celov obesinov zbiti ino jo te ztirati z zarasa. 1752-ga szo Fagyas Lükacsna na 24 lopatni vdarcov obszodili, 1752-ga pa Orosz Ladislava zseno na 50 vdarcov z korbaesom za volo njene poszgebne pokvarjenoszti. 1732-ga szo Técsi Stevana za volo preklinjanja nato obszodili, naj ga na leszenoga konja zvezzanoga mája nz pláci eden celi den, kda de szenje,

na szramoto ; csi bi pa escse ednok preklinjao, stirideszét lopat dobi, csi bi pa tretjokrat, sze naj na szmrt kamenüje.

Pri vojszki je za preklinjanje vszaki na szmrt kamenüvani mogeo biti toga hipa.

II. Jozsef caszar, ki je za vero ne jako vreli bio, je zapoved dao, ka vszakoga, ki preklinja, naj vu noris-nico zaprejo, kak odnorjenoga ino ga naj ne püsztijo vö, dokecs sze ne pobolsa.

1852-ga je caszarszka zapoved dana, ka csi sto z preklinjanjom koga szpacsi, sze naj na deszet let vu vozo zapre, nego te zse tak razsirjena bila eta bozsna navada, ka szo ne mogli obderzsati eto zapoved, ar bi te pol drzsanja mogli notrizapreti.

Na nemskom szo toga hipa drzsavne pravice naprej-piszale, ka ki preklinjajo, sze njim ob prvim more jezik odrezati, ob drügim sze morejo na szmrt obszoditi, csi do z osztaniam talom jezika escse preklinjali. Je zdaj tüdi kastiga na to vöpovedana, nege kde tozsca ne, tam ne kastige.

Szveta maticerkev pa zse dvejezero let glaszi postüvanje imena bozsega — krsztsanszki sztarisje sze pa szmejejo vnogi, kda csüjejo szvojo malo deco preklinjati. Kak je prej csedno, ka zse to tüdi zna.

Preklinjati je pa pred decov telko, kak szpako delati, stero ki dela, bi njemi bole bilo, csi bi sze njemi mliuszki kamen na sinjek obeszo ino bi sze tak vu morje vtopo, pravi Krisztus, ar je preklinjanje Boga szamo vu szeki eden tih najveksih grehov na szveti. *(bi.)*

Püspecje, dühovnicje i bogoszlovcii szo ztirani z szvojih hizs ino szemenisce, 5000 dühovnikov i bogoszlovcov je pozvanih k vojszki na navadno szlüzsbó vojaesco na Francozkom, najvecs dühovnikov je zse pokastiganih za volo toga, ka szo brezi drzsavnoga dopüsztsenja mesüvali. Kak de dale, niscse ne ve. Püspecje szo zdaj vküpzprisi v Parisi vu hizsi ednoga pobozsnoga grofa ino szo tam tri dni tanács drzsali — ka szo dokoncsali, je escse ne vödano. Znam to, ka csi de potrebno, ka idejo vszi radi na szmrt za Krisztusa i njegovo pravico. Narod pa od

Boga esaka esüdo na meszlo toga, ka bi sze szam geno za szvoje pravice. (bi.)

Na taljánszkom je najvecs püspekov med vszemi drzsanjam. Vsze vküper 269. To zato, ar je tü najprle razsirjena bila szv. maticerkev ino püspecje szo zse vu apostolszki esaszaj bili po veksih mesztaj naszlavljeni. Szto med njimi taksi, ki majo 3—4 szto jezer vernih, taksi pa tüdi szo, ki ne imajo vecs, kak pri nasz vnogi plebanos. Znamo, ka tü sztanüvajo v Rimi prvi püspek szveta, naszlednik szv. Patra apostola, szv. ocsa rimszki papa.

Dühovnikov je vise 30 jezero i far tüdi tak. Mense szo i bole na gosztoma, kak nase. Lüdszta je okoli 28 million, ki szo z veksega vszi katolicsanci. Edna miliona csi je vszevküper drügoga vadlüvanja; nego vnogi szo, ki szo ne verna deca szv. materecerkve, ki szo vu razliesna liberalszka, szocialdemokraticsna ino szlobodnozidarszka drüzstva notrzpiszani ino tak protivni szvetoj katolicsanszkoj veri. Satanov boj proti Bogi je vszesirom mocsen pa pomocsnike tüdi vszesirom ma med bozsnimi narodami. (bi.)

Zapoved pa Evangelium. Eden szlüzsbabnik je szlüzso pri ednom nevernom kmeti, steri njemi je vu leti po szvetkaj i nedelaj tüdi delati zapovedavao. Sziromaski szlüzsbabnik je prvo nedelo poszlühno, ar je gospodar pravo, ka je delo szilno; to drügo nedelo tüdi; nego to tretjo je batrivno povedao, ka on vecs v nedelo ne bode delao, ar to Bog prepovedava.

— Eh, ka, njemi je djao te kmet, ve je pa to Krisztus pravo, ka csi ti oszel v nedelo v sztüdenec szpadne, ga zato v nedelo tüdi vöpotégnies.

— Isztina je, odgovori szluga, nego csi szi te oszel to v navado vzeme, ka vszako nedelo v sztüdenec szpadne, te trbej eli oszla bujti delaven den eli pa sztüdenec zakopati.

Vnogi szo, sterim de to dobro zamerkati na leto, ka sze radi z tem vözgovájajo, ka szo gospoda zapovedali delati — ar je gospod vsze gospode prepovedao — ka pa Bog prepove, to niksi zeinelszki gospodar ne ima jusa zapovedavati. (bi.)

Pétdeszét letnico szvojega dühovnistva szo obszlüzsavali januara 6-ga Viszokocsasztli Goszpod Ratkovics Vendel apatur i kanonik. Rojeni szo 1884-ga szeptembra 5-ga, za dühovnika poszvecseni 1857-ga januara 6-ga. Bili szo kaplan v Gornjoj Lendavi (pri Gradi), na Cankovi, pri szv. Jürji i v Cserenszovci. Tü szo imenüvani po szmrli pokojnoga Borovnjak plebanusa za namesztnika i kak taksi szo szlüzsili v Gornjoj Lendavi, na Tisini i na szlednje pri szv. Jürji, kde szo 62-ga isztinszki plebanos gratali ino 32 let szvojo faro modro i na zadovolnoszt lüdsztva, stero sze escse denesjni den rado szpomina iz njih, vodili. Tü szo posztanoli dekan i kanonik i kak taksi szo prisli v Szombathely 1983-ga, kde szo dozdaj napredüvali vu esaszti ino vu zdravji z vrelosztjov szpunjavali szvoje, njihovim letam zse tezske duzsnoszli. Na petdeszétletnico szo tüdi ne bili mogoci iz posztele koltari — za to molte za nji vi, ki jih vu szrci imate zapiszanoga, naj jih gospodin Bog obdari z szvojimi milosztsami.

Tak dalecs je bilo eto popiszano za vassz, lübi cstevei, kda je posta prineszla zsaloszten glasz njihove szmrli, stera jih je ravno na tiszti den — januara 20-ga — odszlobodila dugoga trplenja, na steri den szo pred 50 leti ob prvim sztali pred oltarom bozsim, kak novomesnik.
— Escse ednok: Molite za njih. (bi.)

Dári na szebescsanszko cerkev.

Domácsa fara .

Z Bodonec.

Janzsa Stevan		Zelko Peter	— 50
Szakovics Eva	2 —	Zelko Marija	— 50
Zelko Maria	— 30	Petrovics Ludovek	1 20
Vuesák Lujza	— 20	Kreft Antonce familija	4 80
Drávec Treza	1 20	Gomboc Imri	2
Csrpnjak Ana	2 10	Küplen Mihál	1 —
Dündek Anton	1 —	Sebján Anton	1 —
Schnied Terezija	3 —	Talijan Marija	1 —
Szakovics Terezija	1 —	Küplen Sandor	1 —
Schnoffl Károl	2 —	Küplen János	1 —
Horvát Lena	1 —	Palatin Anton	1 —
Drobec Jozsef	3 —	Grah Francisca	1 —
Drobee Jozsef	1 —	Palatin Lujza	— 20
Szakovics Treza	2 —	Palatin Mariesika	— 20
Vlaj Károl	— 60	Palatin Anika	— 20
Drobec Imri	— 2	Palatin Károl	— 30
Bokán Lena	1 —	Janzsa Ivan	1 —
Zelko Mária	— 10	Császár Karolina	1 —
Vlaj Mihál	1 —	Janzsa Peter	1 —
Zorger Kata	1 —	Janzsa Ferenc	1 —
Ficko Ferenc	2 —	Fekonja Viktor	4 —
Ficko Maria	1 —	Santavec Ivan	1 —
Zselezen Agnes	1 —	Zelko Jozsef	1 —
Drobee Julia	2 —	Horvát Ana	1 —
Ketés Alojzij	2 —	Gombóc Treza	— 50
Vuesák Roza	— 40	Zelko Stevan	1 —
	Vküp 37 12	Serűga Anton	5 20
		Kránjec Jozsef	2 —
		Serűga Ana	2 —

Z Macskovec.

Prle	22 10	Kránjec Otilia	1 —
Fuisz Ivan	1 —	Kránjec Sándor	— 68
Zelko Ferenc	1 —	Kránjec János	— 66
	Vküp 24 10	Kránjec Rozália	— 66
		Vküp 275 80	

Z Dankovec.

Prle	56 40	Prle	25 40
Horvát János	2 40	Fliszar Jozsef	2 —
Vuesák Treza	— 20		
	Vküp 59 —		Vküp 27 40

Z Pecsarovc.

Prle	230 1 0	Prle	123 10
Zelko Stevan	2 —	Fujsz Júrij	1 —
Zelko Jozsef	— 50	Horvát Frane	2 —
Zelko Treza	— 50	Zelko Roza	1 —

Z Proszécske vészi.

Horvát Ana	1 —	Kúplen Stevek	— 25
Bokan Jozsef	2 —	Kúplen Elizabeta	— 25
Fujsz Marija	1 —	Kúplen Trezika	— 25
Fujsz Mihál	2 —	Janzsa János	1 —
Vrečsics Otilija	1 —		Vkùp 134 50
Vrečsics Mihál	1 —	V cérkvi.	
Vrečsics Matjas	— 60	Ofer márciusa 19-ga 1905-ga	52 92
Fujsz János	2 —	V sparavci meszeca marciusa	5 90
Janzsa Marija	1 —	Ofer aprila 23-ga	37 —
Fujsz Treza	1 —	V sparavci meszeca aprila	16 61
Fujsz Rozália	1 —	majusa	13 08
Vrečsics János	1 —	Romarjé trojícski dàli	— 30
Rhodi Lena	1 —	cserenzovszki	3 74
Gáspár Miklos	1 —	V sparavci meszeca júniusa	7 94
Hajdinják Treza	1 —	juliusa	4 76
Gáspár Jozsef	— 20	augusztua	6 47
Gáspár Ana	— 40	szeptembra	6 69
Gáspár Matjas	— 40	Ofer	31 15
Fujsz Jozsef	2 —	20 Trojieski romarje	8 40
Gomboc Ana	1 —	V sparavci meszeca októbra	8 74
† Opaka Z-uzsa	1 —	novembra	7 16
Gomboc Ferenc	— 40	decembra	17 50
Hajdinják Jozsef	2 —	januára 1906	7 66
Hajdinják Marija	1 —	februara	8 77
Fujsz Eva	1 —	márciusa	11 43
Hajdinják Ferenc	1 —	aprila	12 48
Duries Mária	2 —	májusa	6 94
Jerjek Matjas	2 —	júniua	10 51
	Vkùp 159 20	juliua	6 62
		augusztua	13 36
		szeptembra	7 25
		októbra	5 97
		novembra	10 93
		decembra	13 38

Z Salomenec.

Prle	126 50	Romarje z Prošzécske Vészi pri ofri	6 75
Janzsa Stevan	1 —	Trojieski romarje	2 06
Kresmár Ána	1 —	Meszeca januára l-1907 v sparavci	6 48
Janzsa Lujza	1 —	Vkùp 361 73	
Janzsa Treza	— 50	Drugi dohodki.	
Janzsa Fána	— 50	Za odiano sztarino (blanje,okna,pecs)	20 02
Kuplen Ivan	1 —	Interes od penez l. 1905-ga	29 76
Ehman Maria	1 —	1906-ga	45 89
Ehman Ferenc	— 25	Od hajstránszkikh penez osztalo	77 50
		Vkùp 173 17	

Lübleni darovniki i nabiralcí! Jezusovo Szrcé vam najdá za milodáre i trüd na tom szveti milosceso, na ovom pa diko nebeszko.

Klekli Jozsef
plebanos.

**Knízsice od Oltárszkoga szveszta sze
dobijo po 16 filerih pri memi!**

Szv. Szebastján
p. Battyánd.

Klekli Jozsef, plebanos.